

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål:

»Udvalget udbeder sig en liste over gensidige forsikringsselskaber og oplysning om, fra hvilket tidspunkt de forskellige selskaber blev beskattet.«

Svar:

De gensidige forsikringsforeninger er enten skattepligtige efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 eller 6.

Hovedparten af de gensidige forsikringsforeninger er på nuværende tidspunkt omfattet af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Disse foreninger er alene skattepligtige af erhvervsmæssig virksomhed, hvilket ikke omfatter leverancer til medlemmer. Disse gensidige forsikringsforeninger er således ofte skattefri.

Skattemyndighedernes tavshedspligt forhindrer, at der gives oplysninger om de enkelte foreningers skatteforhold.

Told- og Skattestyrelsen kan derudover oplyse, at styrelsen ikke umiddelbart systemmæssigt kan udtrække oplysninger til besvarelse af det stillede spørgsmål.

Spørgsmål 7:

»Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel i Børsens Nyhedsmagasin nr. 20 om den frembragte mulighed for skattemæssigt under-skud i Statsanstalten.«

Svar:

Jeg skal indledningsvis understrege, at den aftale, der er indgået mellem staten og Baltica om Statsanstalten, er en kommerciel handel, og at aftalen er fortrolig af hensyn til Statsanstaltens og Balticas markedsmæssige forhold. Aftalen er derfor heller ikke tilgængelig for Skatteministeriet, og jeg er afskåret fra at kommentere den, ligesom jeg naturligvis heller ikke i almindelighed kan fremlægge oplysninger om selskabernes skattemæssige forhold.

Jeg vil imidlertid gerne knytte en kommentar til det, der synes at være hovedspørgsmålet i artiklen i Børsens Nyhedsmagasin, og som er relevant i forhold til L 36 og dermed også til det af SF fremsatte L 30. Jeg sigter hermed til det, der i artiklen betegnes som »et teknisk konstrueret skatteunderskud på fire mia. kr., som Statsanstalten i virkeligheden aldrig har haft«.

Statsanstalten fik ved lov nr. 146 af 25. marts 1987 samme skattemæssige stilling som de private forsikringsselskaber, idet Statsanstalten blev omfattet af den almindelige selskabsbeskatning med virkning fra 1. januar 1988. De nærmere overgangsregler for beskatningen blev fastsat i bekendtgørelse nr. 757 af 12. december 1988. Efter bekendtgørelsen kunne Statsanstalten som indgangsværdi med henblik på den fremtidige opgørelse af skattepligtige gevinster og tab på fordringer vælge mellem fordringernes faktiske anskaffelsessum, markedsværdi pr. 1. januar 1988, eventuelt pr. 31. december 1987, og anskaffelsessum med tillæg af matematisk kursregulering. Målet hermed var at sikre, at Statsanstalten kun blev beskattet af de værdistigninger, der indtrådte efter skattepligtens indtræden, hvilket er i overensstemmelse med praksis, når der sker en udvidelse af skattepligten. Statsanstalten valgte i denne forbindelse markedsværdien som indgangsværdi.

Efter kursgevinstloven skal kursgevinster og kurstab på fordringer som hovedregel medregnes til den skattepligtige indkomst på det tidspunkt, hvor gevinst eller tab konstateres (realisationsprincippet). Ligningsrådet kan imidlertid tillade, at de skattepligtige anvender andre opgørelsesprincipper. Statsanstalten har i overensstemmelse hermed fået Ligningsrådets tilladelse til fra og med indkomståret 1988 at anvende den matematiske kursreguleringsmetode, der også anvendes af en lang række andre forsikringsselskaber, og som Statsanstalten i forvejen anvendte i årsregnskabet og ved realrenteafgiftsberegningen.

Forskellen pr. 1. januar 1988 mellem værdien på grundlag af matematisk kursregulering og